

BORSSZEM JANKÓ

Előfizethetni a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói-részvénytársaságnál. Pest, Dorottya-utca 11. sz. a.
Előfizetési díj Egész évre 6 ft. — Félévre 3 ft. Negyedévre 1 ft 50 kr.

HIRESEK ARCZKÉPCSARNOKA.

Dr. Rózsay.

A haza méltán megkövetelheti Borsszem Jankótól, hogy a tudomány iránt ép annyi tekintettel viseltesék, mint a mennyit a politikának és művészetnek juttatott.

Legyen úgy, mint megvárják tőlünk.

Nagy Németország, melynek minden második iskolamesteréből kitelnék két magyar egyetemi tanár — mondaná a „N. Fr. Presse“ pesti levelezője; nagy Németország csak nagy kinnal tudott 200 természetvizsgálót kiszorítani — és nekünk másfélezer természetvizsgálónk szorítja ki falaiból a vendégszerető Fiumét. A magyar tengerparton egymás hátán hemzseg a hazai tudomány, valóságos tudósjárás lepte el a sivár Karst alját, s Magyarország mostoha lánya, melyet megejtett a politikai ármány, a hazai tudomány ölébe vetette magát, s ettől várja a végképeni bekebeleztetést. A historicustól, hogy történelmi jogának alapján még határozottabban mutassa ki hozzánktartozóságát; a physiologustól, hogy éltető vérkeringést hozzon létre közte s az anyahon közt; a vegyészről, hogy összeszűrje egymásunk (?) levét; a mineralogustól, hogy szívről lekalapálja a köterhet; a zoologustól, hogy a dunai csuka s az ádriai branzino közt rokonságot állapítson meg, s a botanicustól, hogy fölségitse őt a nemzeti uborkafára.

S a mit az élelmes számító politika elmulasztott, azt az élhetetlen, naiv tudomány véghez fogja vinni. Mit? Fogja? Már is véghez vitte! Hatalmas accordokban zeng felénk a tökéletes testvéresülés hymnusa, s az Adria hullámaiba örömkönyök vegyülnek, a tengeri tündérek csárdást járnak, s az öreg Neptunus oly keményre fente ki ősz bajuszát, hogy a sós víz sem szapulhatja ki belőle a „nemzeti bajuszpedröt.“

Mind e mozzanatok szorosan hozzátartoznak azon férfiu életrajzához, kinek neve czikünk élén fényeskedik. Ő a vándorgyűlések keringésében az ütér, ő kezeli a pénzt. Társai nyilván azért bizták meg vele, mert zsidó; hisz az ért a pénzkezeléshez. No, ha Rózsay is zsi-

dó, akkor Siklós borító vizgyógyász nem az. Soha senki nem merné rámondani Rózsayra, hogy Izsáktól származik. Ha kórházi és egyéb orvosi látogatásait megtette, leül íróasztalához és számlál — az egyetlen, a mi benne fájára emlékeztet. De nem pénzt számlál ám, hanem holt, élő és születendő embereket, s ezeknek viszonyait fejtegeti a halandósághoz. Ez a halandóság szerezte meg részére a halhatatlanságot. Akadémiai választást követtek el rajta. Hitrokonai megijedtek, hogy már most Rózsayt fogják a legokosabb zsidónak tartani az országban. De csakhamar megnyugtatta őket gróf Festetich, mert Rózsay egy szép éjjel okosan feküdt le, s másnap rendjellel ébredt föl. Még most is látszik rajta, de csak rohamosan, noha e baj mindennapi. Így érte őt egy végzetes napon a királyi tanácsosság is, pedig legnagyobb irigyei sem mondhatják róla, hogy tett volna érte valamit.

Miután „démokratás“ országunkban az a legnagyobb megtisztelés, ha valakit kiemelnek polgári állapotából, hogy „megnemesítsék“ — féltő, hogy emberséges tudósunk is beleesik a kutyabőrbetegségbe, mint a monacoi fejedelem alattvalói, kiket herczegök egy néroi launéban mind kinevezett cavalieróvá — ló nélkül. A bocskoros nemesek generációját a gyalog lovasok váltják föl. A morbus hungarorum, seu ordinitis chronica — magyarul: rendjeljárvány vagy keresztkórság — belénk ütött és Rózsaynk „járvány-monografiájának“ rovatait érdekes adatokkal fogja bővíthetni. Szerencse csak az, hogy az ember nem hal bele e nyavalyába, legfőlebb anticipando y-nal írja a nevét. Hogy zsidó létére is keresztrel disziti attiláját, ez csak arról tanuskodik, hogy ő — emancipálva van.

Szabad óráiban crystallográfiával foglalkozik, s rajzunk érdekesen mutatja a különféle görb — az az görekből, mikép válik ki az érd... no igen, az érdekes jegecz.

Szeretnék Rózsaynak kellemetlenségeket is mondani — ez úgy tartoznék feladatához. De ezekről majd gondoskodik Brockhaus vagy a — Szt.-István-társulat.

B. J.

Fiumében.

(Vegyes ülés.)

Dr. Grósz Lajos. Egy pompás császármadarat, (franciául perroquet impériale) mutatok be, mely . . . .

Dr. Flór. Azt hiszem, hogy sebészi műeszközeim inkább megérdemlik . . . .

Dr. Szabó, J. De tán e jegecz, melyet egy kan czápa gyomrában találtak . . . .

Dr. Arányi. Mióta iniciatívámra a vajdahunyadi vár pathologicus állapotából kiépülvén . . . .

Dr. Halász. De uraim, a Venus vulgivaga a Litorálén. . . .

Dr. Rózsay. A mit itt retortámban látnak, az hosszas fáradság . . . .

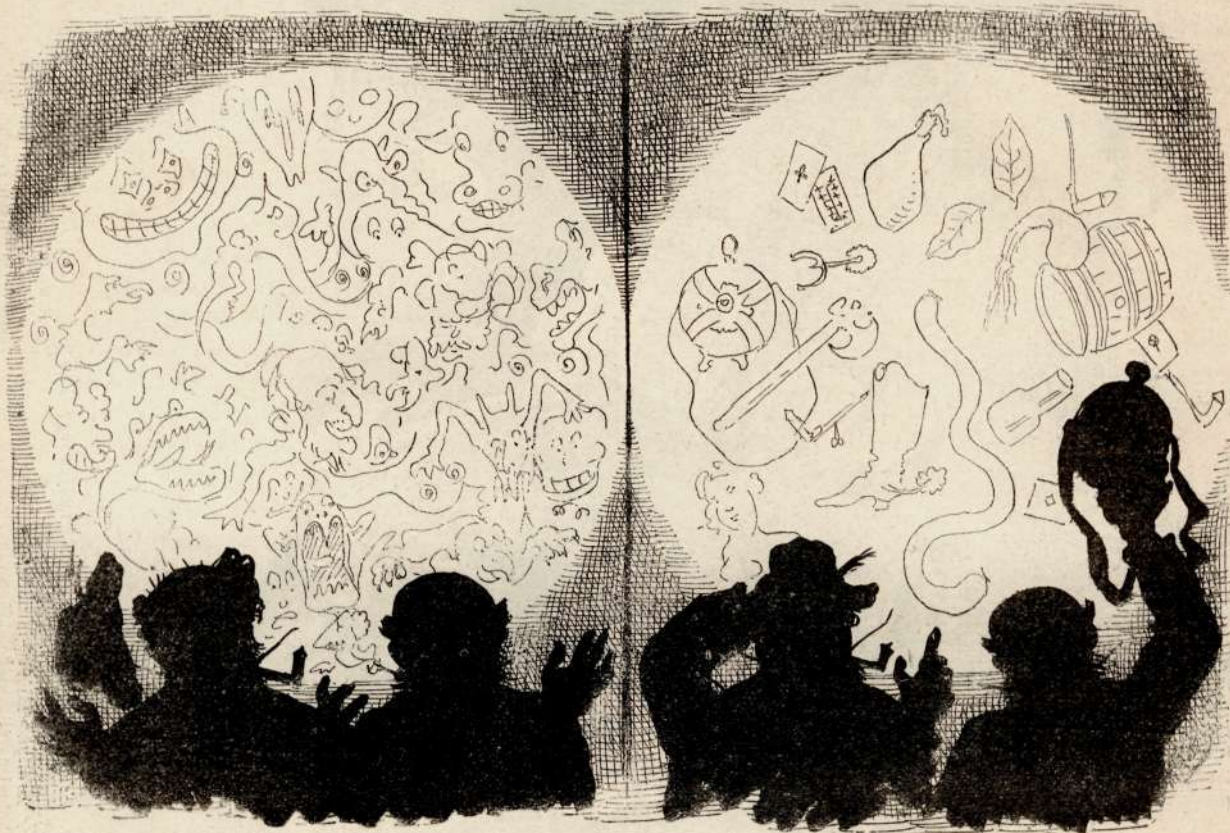
Dr. Sanyi. No, a mióta a tökéletes koromat elértem, még ilyen zenebonát nem hallottam, Pesta.

Dr. Están. . . . . úhm.

Están és Sanyi a mikroszkopikus estélyen a vigadóban.

Vizesepp.

Boresepp.

Están. Thyü, veszett teremtette! Ninini! Látod-e Sanyi, mik uszkálnak a vízben?

Sanyi. Az ám! Milyen utálatos tücskök, bogarak, kigyók, zsidók és egyéb undok férgek!

Están. Soh' sem iszunk vizet!

Sanyi. De nem ám!

Están. Hajahaj! Nézd csak Sanyi! Milyen jó dolgok uszkálnak ebben a csöppben! Kolbász, szűz dohány, sódar!

Sanyi. Hajsze azért bor!

Están. Sanyi!

Sanyi. Están!

Están. Mindétig, örökkétig bort iszunk!

Sanyi. Amen.

Fiumében.

1-ső tudós. Jaj, oda vagyok! Felfordult a gyomrom!

2-ik tudós. Mi lelt?

1-ső tudós. Az a tengeri betegség!..

2-ik tudós. Hajsze Szt. Péterről kocsin jöttél ide.

1-ső tudós. Barátom, a hogy az a kocsi rázott, még a pipám is tengeri betegséget kaphatott volna!

Están és Sanyi.

ESTÁN. De hát lehetséges-e... Sanyi, te a kormány mellett...

SANYI. Való, igaz!

ESTÁN. No, Isten hcozzád! Ezentul már nem iszunk együtt.

SANYI. De Están, az ég szerelmére...

ESTÁN. Meuj Isten hirivel. Minek is tartanál velem? Az ily politikának a víz is elég.

Fiumei dísz-előadás.

Representatione festiuale

nel onore

degli dotti ungharesi.

Első és egyetlen föllépte a magyar orvosok és természetvizsgálók tiszteletére Milanóból drága pénzen praescribált híres tánczosnőnek és híres tánczosnak.

! Carolina Pozzonetti!

!! prima ballerina concantatrice !!

!!! Celeberrima Barbara Ugrik della Scala !!!

! Sgr. Luigi Hopsa!

primo ballerino nazionale nel Gerusalemme liberata e nel Ungheria schiava.

A ballett czime:

„La Tromba di Generale Lehel.“

Előforduló tánczok:

Pas de science. — Le ballabile du bal Mabile. — La danse de Roeca. — La petite vérole. — La Styrienne, (Struma cysticum styriacum.) — Grand carreau circulaire. — Le chardache valsatoir de délégation. — Le fandango á la Matkovics. — La Humboldtienne. — L'Arago. — La kankaesuka potykalamajka.

Avanti, avanti, dottissimi fratelli!

Napi hírek.

= A „Neue Fr. Presse“ pesti levelezője írja: „A magyar faj arrogans exclusivitasát semmi sem jellemzi inkább, mint azon tény, hogy a horvát bán számára a monarchia minden vasutján külön coupék tartatnak fenn, melyeket senki másnak nem szabad használni. A coupék könnyen megismerhetők, mert nagy betűkkel rá van írva: „Rauch-Coupé.“ Persze németül, mert a mivel magyaroknak a „Rauch“ szóra még nincsen kifejezésük.

≧ Az akadémián az utóbbi hetek alatt ismét sokat figurált a gyászos fekete zászló. „Ah! — sohajtott, arra menvén P. Szathmáry Károly, — milyen csodálatos, hogy ebből az akadémiából annyian halnak ki, és senki sem hal — bele.“

△ Ha igaz, hogy csak a héten kezdődött Csehországban a Husz-ünnepély, akkor valóban nem tudom, mire való volt már álló két évig az a folytonos „husz — husz!“ kiáltás?

* * Albirek eloszlátása végett fölkérettünk kijelenteni, hogy Ozoray Árpád, szélsőbali agitator a közlekedési miniszteriumban nem mint köpenyfordító, hanem egyszerűen mint fordító van alkalmazva.

A trieszti kikötőben.

— „Tengerre magyar!“
— Ugy ám, ha 600-an volnának!

A trieszti Lloyd-társaság

Tudományos dalok.

(Fiume.)

I.

Dr. Poór dala a San Giacomo-abbaziában.

Magasra fölnyul a klastrom,
Zöld a fű, zöldebb a flastrom,
Szemed, rózsám, kék viola,
Orczád piros variola,
Hajahaj!

A klastromból jön egy fráter,
Azt mondja, hogy: noster pater...
Noster pater, pater noster,
Essék belé herpes zoster!
Hajahaj!

Ne nézz, fráter, a rózsámra,
Zöldet kenek a csuhádra,
Ha rám jön a nagy rabies,
Megöl téged a scabies,
Hajahaj!

II.

Dr. Navratil dala.

Gyere babám, nézz a gégtükörbe!
Hangszálagod, mondd, miért oly görbe?
Glottisod mért vagyon megdagadva?
Hangrésed mért van összeragadva?

Torkod mélyén piroslik a pharynx,
De nem engem hí a hangos larynx,
Hej babám, ha hűtlen lenni találsz,
Istók ugyse, tanninport inhalálsz!

A „Neue Presse“ fiumei leveléből.

Sept. 9.

„... már csak ne tagadjuk a magyarok sokoldalúságát. Szentkirályi például, ki igen képzett orvos, a politika terén mozog. Radnóthfáy, magyar író és udvari tanácsos, szabad óráiban intendálja a nemzeti színházat. Erkel, hitünő sakkista, sikkerelel componál zenedarabokat. Balogh Tihamér, egyike leggazdagabb földbirtokosainknak, mint orvos praktizál Aradon. Jókai, ismeretes tehenész, financier és esztergályos, mulattató regényeket ír. Ezen adatokat csak azért bocsátám előre, hogy meg ne ütközzék azon, miszerint egyike legjelesb építészainknak s regézsainknak. Arányi úr, érdekes körboncztatni fejtegetésekkel kísérte Sz.-István királynak általa bemutatott hepatizált tüdejét Fiumében, melyet a derék pathomismatikus és archeotomus a vajdahunyadi várbán fedezett föl.“

Halljad s bámuljad, óh világ,
Ma is történnék még esodák:
Támad egy új betegség —
Napoleon, a harmadik
Ez új kórsággal küzködik,
(Méltó rá, hogy lefessék).
Elet-halált ki oszthatá:
Ledönti azt — a „prostata.“

A „prostata“, az nagyon fáj —
Azt be nem fogja policzáj —
S le nem kiáltja Schneider;
Cayennebe nem viszi hajó,
Nem használ annak Mexikó: —
Inconcilliable: leider!
Ah, sohasem lész grosz papa —
Nem engedi a prostata!

De mily kórság ez? — kérditek,
Melyben ha egy ember beteg,
Receseg egy egész nemzet?
Föléled anyja — fájdalom! —
A vajudó forradalom,
Mely hűtlen fiút nemzett.
Ne volna csak a prostata:
Nem fájna úgy — a prostata.

B. J.

Kalocsai régiségek.

Felfedezte Imremann Hanszli.

Kalocsát én régi görög gyarmatnak tartom, melyet a Moesián és Thrácián átnyomuló hellenek alapítottak s gyönyörű vidéke miatt „Kalos“-nak (szép) nevezték el. Később a tatárok, helyesebben mongolok kezére jutott, s a mongol-chinai „tsa“ végtaggal megtoldatván „Kalo-tsa“ lett, mely nevet mainapiglan viseli.

Hogy a rómaiak hatalmában is volt, számtalan nyomok bizonyítják. A főutca még most is téglajárdákkal bir, minők a római városokban divatoztak s egynehány téglát megfordítván, csakugyan bele is találtam nyomva a téglák egy részébe e betűket K. T. V., melyek odaváló laikusok szerint ugyan „Kalocsai téglá vetődét“ jelentenének, szerintem azt jelentik, hogy „Kalocsensis Turma V.“ azaz „ötödik kalocsai zászlóalj“ miből egyszermind az is kitűnik, hogy nem csak az egyes legiók, de még azok egyes zászlóaljai is külön bélyegeket használtak tégláiknál.

Az utczákon itt-ott talált árkokat s azok partos oldalait megvizsgálván, azokban ama circumvallatiók maradványait ismerém föl, melyekkel a római castrumok körülvéve lenni szoktak. Ezen árkok némely helyütt még ma is deszkákkal vannak áthidalva, s úgy hiszem, nem csalódom, ha ezen áthidalványokat annak tartom, a mit a régi rómaiak „pons“-nak nevezték.

Főczélom az lévén, hogy szent István sirját kikutassam, elhatározám, hogy ásatásokat fogok rendezni, miután föltevém szerint a sz.-fehérvári püspöki kert romjai idáig terjednek. Mindenekelőtt tehát a kalocsai székesegyházat kellett fölatalálnom. Huzamosb buvárlat után e feladatot csakugyan sikerült is megoldanom s kideríttem, hogy a főút azon épülete, melynek homlokzata két magas torony által tűnik ki, a székesegyház. Már ezen felfedezés által is jelentékenyen gyarapítottam ugyan a hazai művészet tudományát, de ezzel nem elégedvén meg, engedélyt kértem Haynald érsektől, hogy a székesegyházat lerombolhassam, annak alapzataiban a szent király sirját keresendő. Mély fájdalommal kell azonban constatálnom, hogy az érsek ő Excel lentiája, nem lévén kellőleg áthatva a tudomány fontosságának érzetétől, másrészt pedig e fontos felfedezés dicsőségét nekem mint tiszta 48-as pártbéli archaeologusnak tán nem is igen óhajtván átengedni, a tudomány örök kárára tőlem a szükségés engedélyt megtagadta, azon ürügy alatt, hogy miben olvasson ő misét, ha a székesegyházat lerombolom? IV. Henrik, e nagy fejedelem, azt mondá, hogy „Páris megér egy misét“, — hát szent István apostoli királyunk egy misét sem érne meg?

Főczélom elérésétől ily módon elesvén, némi vigaszt csak egy másik fölfedezésben lelék, melyet az utcán tettem. Egy paraszt lovait egy váluból itatta. E válu fából volt,

kivül négyszögüre faragva, belül hasonlóképen, s az ódonság félreismerhetlen jeleit mutatá. Azonnal megismertem, hogy ez nem válu, hanem régi sarkophág, melynek teteje hiányzik. Hogy a szokásos faragványok rajta nem voltak láthatók s hogy maga a sarkophág nem kőből, hanem fából volt, azt megmagyarázza az, hogy Kalocsa a római birodalom centrumától igen messze esvén, első idejében még nem birhatott a művészet segédeszközeivel s a holtak disztelen fa sarkophagokkal voltak kénytelenek beérni, holott a gyarmat későbbi korában mindenesetre szobrászilag diszitett kő-koporsók használtak. A nagyérdékű műrégiséget a nemzeti muzeum szá mára megvásároltam és utnak indítottam.

Adja az ég, hogy az érsek utólagosan még meggondolja a dolgot és megengedje nekem a sürgetett demolitíót, nehogy így hazai történelmünk legnevezeteseb emlékének ne juthassunk nyomára azért, mert az érsek jobb, a buvár pedig baloldali elveket vall!

Megvan!

Mégis odavittem hát, hogy Toldy Pista polemizál klastromos cikkem ellen a „Pesti Napló“-ban.

Már most csak kieresztenek?

DANIELIK JÁNOS.

Fiumei utinapló.

Jegyzeti :

Dr. Keneő Emplastrovics Tóbiás

magy. természetvizsgáló.

Sept. 3.

A vándorgyűlés vándorgyűlevész csapatának zömével együtt utnak indulék. Bécs igen tetszett; a Ring — azt mondta Arányi professor mint építészeti szakember — csaknem oly szép, minő a pesti Neugebau helyén valaha építendő új városrészt lesz. Apropos Neugebau! Dr. Rózsay mint Tuhutum dühös sarja azt állította, hogy nem német, hanem ősi magyar szó, és pedig Newgebew; minek ellenében dr. Sugár, ki azt mondja hogy ő angolul is tud, miután „sugar“ angolul annyi mint cukor, azt tartja, hogy Neugebau helyett Newgebew-t kell ugyan írni, de ez angol szó, és ugy ejtetik ki, hogy „Nyúgebjú.“ Majd Fiumében valamelyik osztály elé terjesztik a kérdést.

Sept. 4.

Semmering nevű hegységen visz át a vasut. E hegy neve — dr. Patrubány Gergely szerint — Sömmering híres mikroszkopikustól származik. Számos alagút van benne, de ezek nem leptek meg, miután a budait ismertük. A Karst hegység igen köves és röges, dr. Flór phisicus lerajzolta, hogy Pest város kövezetét szerinte változtathassa át.

Sept. 5.

„Thalatta, thalatta!“ Azaz: „tenger, tenger!“ — Ezt ordították a görögök, midőn az V. gymn. osztályban Xenophon Anabasisát magoltuk. Ugyanazon anabasison alapulva, mi is ezt kiáltottuk, midőn a tengert először pillantottuk meg Triesztben. Egész Triesztben nincs egyetlenegy homoeopatha sem, mert a hasonszenvedés nem fér meg a sós ételekkel, a tenger pedig sós ital. Az egyetlen hasonszenvedők mi voltunk, mert hasaink mind megfájdultak a sok narancstól, mit itt rettenően pusztítottunk. Oleum Rhicini. Rheum és Jalappa használatára azonban kólikánk megszűnt. Különb Trieszt csak külvárosa Fiumének, ezt bizton mondhatom, ámbár Fiumét még nem láttam.

Valamivel később.

Itt az emberek úgy járnak a czápadászatra mint nálunk a nyulra. Rendesen horoggal lövik meg. Dr. Margó Tivadar azt állítja, a czápa az aranyhalak egy neme, sed ego Theodorum Marginem errare puto.

Még később.

Ime néhány olasz népdal; itt kaptam föl az utcán.

Monte Pincio, monte Pancio,
Quanto cost' il pomerancio?
Un grazzaro e un baccio
E un cortio del culaccio,
Monte Pancio, monte Pincio,
In Italia e il Mincio.

A monte Pincio nevű halom Rómában lévén s a Mincio is Olaszországhoz tartozván, e dal a népnek olasz vonzalmait tolmácsolja a népiesség egész közvetlenségével. Hasonlóképp a következő strophá is:

Maccaroni e risotto,
Terno quaterno in lotto,
E il Ré galantuomo,
Tutto questo molto buono!

Mily poézis, mily mély hazafias érzelem!

Este felé.

A narancsok itt vadon teremnek és — mint Gebhard tr. igen helyesen észlelé — mind egészen be vannak növe cortex aurantii-val. Talán officinalis növénynek is jók volnának. Majd megkísértjük a pesti klinikán tudóvész ellen.

Négyszázán csavargunk itt ebben a nagy kucséber városban. A *neie freie triesti Lloydársaság* belekapaszkodik a szerződésébe s csak akkor szállit el bennünket ha hatszázán leszünk. Csak nem akarunk tán különbek lenni a héringnél? Hiába hivatkoztunk arra, hogy nemcsak héringek nem vagyunk, hanem stockfishkek sem. Sumus doctissimi hungari! Azt mondták, ha nem tetszik, menjünk a neie freie Jókai Lloydjával Fiuméba. Nem azért kap ő 600,000 forint subventiót Magyarországtól, hogy még hajóit is kaphassuk extra vitelbérért. Csak ütne bele a Manó ebbe a városba, hadd lenne *fiumei* Lloydunk.

Sept. 6. este.

Valahogy csak megérkeztünk Fiuméba, a tisztés, ősz és lelkes Matkovics városába. Uram fia, hogy kifordult a tengeren mindnyájunknak a béle. Ezelőtt ki nem állhattam Lenhossékot s most szeretem, — ich hab' ihn nämlich früher im Magen gehabt, a tengeren azonban kiadtam rajta. Ingenti gemitu, mondja Virgilius, — ingenti vomitu, mondom én. Már azt gondoltuk, hogy nem is Fiuméba utazunk, hanem az ionicus Archipel Leocádia nevű szigetére. Hjah, ez a tenger egyetlen argumentuma, azaz: okádatolása. Grósz Lajos a lavoír fölött is folyvást az olasz Ollendorfort nyuzta, mert Fiumében olasz toasztot akar mondani. Rózsay hasonlóképpen rendjelhagyó igéket ragozott, ő Fiumében nevét Rozzainak ejti, Grósz pedig Grossinak; Poór folyton capacitált bennünket, hogy együnk paprikát, mert az a legjobb szer a tengeri betegség ellen. Falta is folyvást s mégis ő ömlengett legtöbbit; utólagosan azt mondta, hogy a paprikája bizonyosan téglaporrall volt hamisítva. Argenti Döme similia similibus, azaz a tengeri betegséget tengerivel akarta gyógyítani s egyre kukoriczát evett.

Éjfélkor.

A tisztés, ősz és lelkes Matkovics fogadott bennünket ágyudurránásokkal. Tizenkét mozsárban tiszteltünkre borsot törtek. Fiume valóságos gyöngyház, melyet Margo a zoologus conchyliologie meg is határozott. Balogh Kálmán, a magyar terminus technicusok hőse, azt indítványozta, hogy az olasz „Fiume“ nevet változtassák át „Folyólak“-ká. A kir. belügyministerium engedélyét Grósz Lajos megigérvén, a tisztés, ősz és lelkes Matkovics azonnal ráállt.

Sept. 7.

Szörnyületes nagy bankett volt. 16000 frt ára indigestióval traktáltak meg bennünket. Az étlap oly hosszú volt, mint egy Taenia solium, úgy hogy miután

elnyeltük, szeretünk volna mindjárt flor-s Brayerae antheiminthicae-t inni fekete kávé helyett s kalapjaink mellé bokrétákat kötni a Kouso-fa virágaiból. Az ita-
lok is fölségek valának, de közülünk némelyek e fölsé-
gesség elismerésben annyira mentek, hogy a tengeri
betegségben észlelt kórtünetekhez szerződött hasonló
symptomák kezdtek náluk jelentkezni. E gyenge vomit-
us azonban csakhamar elmúlt, miután

Rp. Aq. laurocer.

drach. duas.

Morph. acet gr. unum.

M. D. in vitr. nigr. S. 10 csöppenint.

és súlyosabb esetekben, melyek huzamosb időn át tar-
tottak.

Rp. Tinct. Jodinae drach. unam.

S. 10 csöppet egy pohár czukros vizre.

Ebéd után.

Egészen kimerült m a sok toaszthallgatásban. Ma-
rasmus auditoriusba estem. Ellenben a szónokok diarr-
hoea verborum-ban szenvedtek, mely betegség epidem-
icusnak mutatkozott. Különösen Grósz Lajos nem tudta
abban hagyni, míg orvosilag nem gyógykezeltük. Az olasz
Ollendorff nyomán elkezdte hogy:

„*Miei cari amici! Fratelli amatissimi e di-
lettissimi! Il mio piacere e molto grande. Voglio
tartare una orazione, un gran specho nel onore della
nazione italiana e ungharese.*“

Nagyon megijedtünk tőle. Némelyek azt kiáltot-
ták, hogy „sauve qui peut.“ de mi orvosok, kik a leg-
ragályosabb betegek mellett is megmaradni tartozunk,
consiliumot tartottunk t. collegánk állapota fölött. El-
határoztuk hogy a diarrhoea verborum ellen beburkoló
és nyákos szereket fogunk előbb megpróbálni. Csak-
ugyan sikerült is erőszakkal beletölteni egy palackz
orvosságot ezen recipe szerint:

Rp. Ichthyocollae cont. drach. semis

Coq. c. s. q. Aq. font. ad. perfect.

solution. usque.

Colat. unc. sex.

adde

Syr. Diacod. unc. semis

S. akónkint...

Azonban nagy ijedségünkre e szer mitsem hasz-
nált, hanem Grósz Lajos ekképen folytatá:

„*Questo medicamento non e buono. Voi siete
tutti aruloni, ma il mio entusiasmo e spasmodico.
Fiume e la regina del mare adriatico, la centifolia
dell' Ungheria fiore italiana, nata sulla terra ungha-
rese della madre italiana. Evviva il conte Domini,
evviva l'onorabile vecchio Matkoviccio, evviva il mio
intimo amico Principe Napoleone, a kivel en nel
ballo di balneo imperiale ho parlato francese, ev-
viva...*“

Itt félbeszakítottuk őt, mert látván, hogy acut
esettel van dolgunk, bódító és összehúzó szereket tar-
tottunk jóknak alkalmazni. Beletömtünk tehát

Rp. Alumin. crud. gr. 12.

Laudani pur. gr. 2.

Sacch. albi drach semis.

M. div. in dos. aeq. sex

és pedig mind a hat doses aequalit egyszerre tömtük
bele, nem különben egy fél szakajtó Tanninum purumot

is, melyet számos uncia Ferrum sesquichloratum solu-
tummal és Aqua destillatával quantum satis kellett
leöblítenie. Rémületünkre azonban azt tapasztaltuk,
hogy még ez sem használt, hanem szerencsétlen colle-
gánknak folyvást ment a — szája. Eszünkbe jutott
végre, hogy hátha e szörnű diarrhoea oka a rectum-
ban rejlik. Elhatároztuk tehát, hogy suppositoriumokat
alkalmazunk. Igen sok radix Tormentillae, aluminium
crudum, tinctura Catechu, amyllum tritici és butyrum
Cacao-ból összecsináltattunk neki akkora suppositoriu-
mot mint egy czukorsüveg (Dentur talia Nr. 4 ad char-
tam ceratam S. Végbélkupok) s oh öröm és dicsőséges
győzedelme a modern therapeuticának! — a diarrhoea rhe-
torica lassanként mégis megszűnt, sőt nemcsak hogy
megszűnt, hanem még oly mérvű obstructio rhetorica
állott be nála — a mi mindenestre hallatlan tény —
hogy elváláskor nem volt képes buona notte-t mondani,
mig Oleum Rhicini, pulvis gummi arabici és aqua rubi
idaei-ből emulsiót nem főztünk számára, melynek
lenyelése után végre kibirta bocsátani a főnebbi két
szót s haza ment aludni.

Sept. 8.

Ma hallom, Grósz Lajos voltaképen — nincs is Fiumé-
ban s hogy csak Budáról kiáltott át hozzánk. E kiváló hang-
szálagok Navratilt izgalomba hozták. „Ez aztán a tele-
phonia!“ mondá. „Válogatott műveim kilenczedik kö-
tetében fogok irni róla.“

Este.

Szabó Lojzi a mint ma sneklis fejével az utcán
megjelent, magára bőszté a fiumei nőket. A „szarvas
marhák“ izmainak csernatonusáról érkezett, miközben
mindig Magyarors ágnak, olasz lonleányira sandalított, kik
a karzatról majd kinézték szemüket. „Ecco, il piú bello
gióvine dell' Ungheria!“ sugá az egyik fiumana társa
fülébe. — Halász Gejzát itt mindenki nagy csapodár-
nak tartja, mivel a tengerparti pensionátokat bujja,
ad majorem scientiae gloriam. Buvárlataiban számosan
vettek részt. Az eredményezett adatok összeállításával
Sugár van megbizva. E szép tudósunk, midőn a kór-
házban egy szenvedő adatnyújtóra ráismert, az azt
mondá: „Mi non ricordo!“ Mire deli „titkárunk“ így
válaszolt a büszke Rohanokkal: „Ricord je ne puis,
Fux je ne veux, Sugár je suis!“

Éjjel.

Mint tudóshoz illik, nehéz fölém tértem haza. Lak-
társam az ismeretes földbirtokos Balogh Tihamér, ki
annyira kedveli a homöopathiát, hogy még földbirtokát
is homöopathicus adagban bírja. Épen el akartunk aludni,
midőn bumm! klirr! bezúrták ablakunkat. Mily ven-
dégszeretet még a esőcsélékben is! Sejtették hogy fris
levögöre van szükségünk. Hátha még taljánul olvashat-
nák a „Hont“! Ápropo! a „Hon,“ reiserderje ma
megint hozzádörgölődött Kossuthhoz. Nem akadt tisz-
teségesebb ember közülünk, ki Kossuthot éltesse?

Sept. 9.

Ettünk, ittunk, demonstráltunk, politizáltunk, sőt
még egyikünk-másikunk tudományos felolvasást is tartott.
Megelégedéssel távozom innen.

Utcasarok Debreczenben.

(Természet után.)

Ma Szombaton és holnap Vasárnap

TORNAY vendéglőjében

Oláh Jóska zenekara

működése mellett
egészséges **FIATAL MAGYAR MENYESSKE** szakácsnők által készített

IZLETES FRISS

HURKA- ÉS KOLBÁSZ-ESTÉLY

tartatik, melyre a velünk már most egy jogon lévő magyar izraeliták is hivatalosak
Halász Imre vendéglős.

